

ling, idet man har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Jeg skal nu ganske objektivt gøre Rede for Flertallets Opfattelse, som ikke er min egen, og derefter tilføje nogle Bemærkninger angaaende Mindretallets Syn paa Sagen.

For det første er der foreslaaet en rent formel Ændring, som gaar ud paa at forandre „Fonden“ til „Fondet“. Det kan jeg ikke tænke mig vil vække nogen større Strid i det høje Ting. Hvad Realiteten angaar, er der derimod stillet et Ændringsforslag under Nr. 5. Det gaar ud paa, at 7de og 8de Linie affattes saaledes: „Universitetets Lærerforsamling vælger 6 Medlemmer, hvoraf 1 for hvert Fakultet — efter Indstilling af Fakulteterne, saaledes at hvert Fakultet indstiller 2 —, og 1 Medlem ved frit Valg.“ Det er Stridens Kærne. Flertallets Hensigt med denne Ændring har været at sikre hvert Fakultet en Repræsentant samtidig med, at Universitetet dog blev stillet for saa vidt frit i Valget af de enkelte Personer, som hvert af Fakulteterne indstiller 2, hvoraf den akademiske Lærerforsamling selv udnævner den ene; endelig gives der den akademiske Lærerforsamling Adgang til at vælge det ene Medlem ved helt frit Valg. En Konsekvens af, at Antallet her foreslaas forhøjet til 6, er Ændringsforslag Nr. 4, efter hvilket Rigsdagens Repræsentation skal forøges fra 5 til 8, idet man har ment, at naar Antallet af Videnskabsmænd i denne Komité blev saa stærkt forøget, var det ogsaa rigtigt at forøge Antallet af Rigsdagens Repræsentanter. Og som en Konsekvens af begge disse to Ændringsforslag, Nr. 5 og Nr. 4, stilles endelig Ændringsforslag Nr. 3, sidste Del, hvor Tallet 15 foreslaas ændret til 21. Hvis Flertallets Indstilling vedtages, vil altsaa den Komité, der styrer „Rask-Ørsted Fondet“, komme til at bestaa af 21 Personer; af disse 21 er 8 Rigsdagsmænd og 13 Videnskabsmænd, og af disse 13 vælges de 6 af Universitetet paa den Maade, jeg før nævnte. — Dette er, saa vidt jeg kan se, en tilstrækkelig udførlig og objektiv Fremstilling af Flertallets Synspunkter. Denne Indstilling har samlet alle Repræsentanterne for Partiet Venstre, det konservative Folkeparti og det radikale Venstre.

Mindretallet bestaar af de socialdemokratiske Repræsentanter, og de kan ikke anbefale det høje Ting at følge Flertallets Indstilling; jeg maa tværtimod anbefale mine Meningsfæller, naar Indstillingen kommer til Afstemning, at stemme imod den. Mit Parti har hele Tiden ment, at Universitetet er en Enhed, og at det i Kraft

heraf ganske frit bør kunne vælge de mest kvalificerede til sine Repræsentanter. Desuden finder vi, at en Komité paa 21 Personer er et alt for stort Apparat at sætte i Gang, selv om disse 21 er ulønnede. Dertil kommer saa den rent politiske Betragtning, at man atter ved dette Lovforslag — som vilde være blevet meget bedre, hvis man havde fulgt Folketingsflertallets Forslag — har givet Landstinget en Lejlighed til at besejre Folkeetinget. Det, der er sket her, er jo nemlig det, at Landstinget har lyttet til den Tale, det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen) holdt her i Salen, og hvori han udtalte Haabet om, at det maatte blive Mindretallets Standpunkt, der gik af med Sejren; dette er opnaaet, og det er noget, som jeg for min Del meget nødtigt har set.

Ud fra denne Motivering skal jeg henstille til ærede Medlemmer at stemme imod Flertallets Indstilling.

J. Oskar Andersen: Jeg kan fuldstændig tiltræde det objektive Referat, det ærede Medlem nu gav af Flertallets Stilling. Til de Bemærkninger, han føjede til, vil jeg kun sige, at naar han talte om Universitetet som en Helhed og om, at Hensynet hertil har været det afgørende for hans Partis Standpunkt, skal jeg gentage, hvad jeg har sagt tidligere, nemlig at Universitetet altid har været betragtet som repræsenteret gennem sin Fakultetsrepræsentation. Det er fra gammel Tid Universitetets Ejendommelighed, at det fungerer gennem sine fem Fakulteter, og det maa derfor anses for en fyldestgørende Repræsentation for Universitetet, naar det repræsenteres paa den Maade. Vi er gaaet med til, at Universitetet faar denne Repræsentation, og at der tillige foretages et Valg af Lærerforsamlingen, og det glæder mig, at tre af Partierne har kunnet samle sig om denne Ordning. Jeg har det Haab, at dette Lovforslag kan gaa igennem, og at det derigennem kan blive slaaet fast, hvad mit Parti fra Begyndelsen har ønsket, at „Rask-Ørsted Fondet“ skal være en virkelig Centralfond for al dansk videnskabelig Forskning i dets Forhold til Udlandet; det er mit Haab, at „Rask-Ørsted Fondet“ i denne Skikkelse vil virke til Ære for vort Land og til Gavn for Videnskaben herhjemme. — Det ærede Medlem sagde, han var ked af, at Landstinget ved denne Lejlighed kom til at sejre. Jeg maa sige, at dette for mig aldeles ikke spiller nogen afgørende Rolle; det afgørende er, at vi